

[Kristen Amby.]

sen i sin Forespørgsel fremdrog, og som nu blev bekræftet af den højtærede Minister. Jeg kan ikke sige andet, end at det glæder mig, at det er med et tungt Sind, Ministeren er gaaet med til den Praksis, som altsaa aabenbart hersker for Øjeblikket, men jeg vil dog bede Ministeren overveje, om ikke det vilde være paa Tide at komme væk fra den Praksis. Jeg hørte ogsaa alle Argumenterne. De bliver altid fremført, og man kan heller ikke fremføre andre og mere effektive. Jo større Tingene er, des mere effektive er de. Det er de Argumenter, der fremføres alle Vegne, hvor man vil have Stordrift, eller hvor man ikke ønsker Omsvøb af Snak i den ene eller den anden Forsamling. Det er Argumenter, som jeg synes man i Danmark, et folkestyret Land, skulde vare sig for at bringe for meget til Torvs. Det, Lovgivningen gør og har gjort, er at fastsætte visse Grundregler; dem kan man strides om her, og det gjorde man ogsaa, da de blev fastsat, men det er nu engang de Regler, som jeg mener i det store og hele er de rigtige. Selv om der kan være Enkelt³heder, man vilde ønske anderledes, saa maa det være saaledes, at naar man danner en Sammenslutning med disse Regler som Basis og disse Regler virkelig overholdes, saa kan man ikke bøje sig af Effektivitetsgrunde — fordi nogle bestaaende Boligselskaber — enten de kalder sig med det ene eller andet Navn — mener, at deres Forretning bliver for lille, og at de er meget bedre i Stand til at gøre dette Arbejde end disse smaa eventuelt opdukkende Konkurrenter. Bortset fra det Argument, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen anførte, at man netop i disse Tider bør give Initiativet frit Løb, saa synes jeg ogsaa, der er et stort Princip i dette, og jeg er meget bange for, at man kommer over i en monopollignende Tilstand, hvis man ikke med det samme sætter sig paa de Kræfter — og det kan den højtærede Indenrigsminister, det har han ogsaa Karakter til, og det tror jeg ogsaa, Rigsdagen vil støtte ham i —, der forsøger at skabe et faktisk Monopol, selv om det ikke er et retligt Monopol. Dette finder jeg Anledning til at udtale.

Valdemar Sørensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for Besvarelsen af min Forespørgsel. Jeg glæder mig til, at vi i et Udvalg kan faa helt Rede paa, hvad der her er foregaaet, og hvad der ligger bagved. Jeg har ligesom det ærede Medlem Hr. Kristen Amby det Indtryk, at

den højtærede Minister principielt er ikke saa lidt enig med os, og jeg kan da heller ikke se, at selve Spørgsmaalet om Effektiviteten er det Spørgsmaal, man i Administrationen skal læne sit Hoved til under Forhold som disse. Jeg ved nemlig, at Effektiviteten ikke spiller saa stor en Rolle, i det Øjeblik Prisorhold eller andre Forhold stiller sig vanskeligt for Byggeriet eller for de sociale Boligselskaber. De eller i hvert Fald en Del af dem nedlægger med koldt Blod Virksomheden, naar det ikke passer dem i et bestemt Øjeblik at bygge videre; der er ikke Tale om, at man føler sig forpligtet til under alle Forhold at blive ved. Derfor er det saa meget uheldigere at standse en Tilgang, idet man fra mange andre Sider, mindre Byggeforeninger, mindre Boligforeninger, vil kunne udvise et Initiativ, som de større forsigtigvis i Øjeblikket maa trække sig tilbage fra.

Naar den højtærede Minister siger, at der ikke her er Tale om noget Monopol, ikke Tale om nogen Fortrustning af disse Selskaber — saaledes forstod jeg den højtærede Minister —, saa vil jeg sige, at det tror jeg heller ikke der er endnu, men jeg ved i hvert Fald, i Modsætning til den højtærede Minister, at helt uden Forbindelse med hinanden er disse Selskaber ikke. Jeg erindrer, at hver Gang vi forhandler i Udvalg om denne Lovgivning, møder vi virkelig en Organisation fra disse Selskaber. Det er ikke længere siden, end da vi sidste Gang forhandlede, at vi fik en Henvendelse fra en Organisation af almenyttige Boligselskaber, og det er netop disse sociale Boligselskaber, saa alle Tegn tyder paa, at der er noget mere i den Beslutning, der er taget her, end de praktiske Hensyn rent umiddelbart synes at paabyde. Jeg glæder mig, som sagt, til, at vi faar talt om Spørgsmaalet i Udvalget, for jeg tror, at ærede Medlemmer fra alle Sider vil være enige med mig i, at da vi formede denne Lov om socialt Boligbyggeri, var det en aaben Lov, hvor ethvert Selskab, der kunde fyldestgøre Fordringerne, som stilles til dem, kunde komme med og nyde godt af de Midler, der er stillet til Raadighed.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Som jeg allerede har sagt, er jeg villig til at forhandle dette Spørgsmaal i det kommende Udvalg, og jeg kan for saa vidt udtale min Tilfredshed med, at Sagen er rejst, saa den kan komme ind for et virkeligt afgørende Forum. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at hvis en alt for omfattende Udstykningsvirksomhed er uheldig, saa er